

vil vi i Venstre have lov til at vende nærmere, og at den stadig væk ligger til udvalgets behandling.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som arbejdsministeren på udmærket vis har gjort rede for, så er der en række alvorlige sanktioner i dagpengesystemet, som bliver taget i brug, når medlemmerne med åbne øjne overtræder indlysende, klare regler.

Det kan f.eks. være, hvis medlemmerne undviger rådighedsbestemmelserne. Det kan være i tilfælde, hvor man har arbejde ved siden af at modtage dagpenge, uden at man oplyser det, og en række andre tilsvarende situationer. Her har vi i Det Konservative Folkeparti ingen problemer med den retssikkerhed, som naturligvis skal være til stede i ethvert ordentligt offentligt system, hvor der er sanktioner til stede, heller ikke, selv om sanktionerne er kraftige.

Så vil jeg i øvrigt også gøre opmærksom på, at hele projektet med dagpengesystemet jo i høj grad er fælles gods mellem de nuværende regeringspartier, Venstre og De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti, så her er der altså ingen, der kan snyde sig uden om ansvaret. Heller ikke jeg. Det er jo næsten sådan, at mit synderegister i det her tilfælde af gode grunde er betydeligt længere end den nuværende arbejdsministers.

Når der alligevel undertiden kan forekomme problemer med retssikkerheden, så skyldes det efter vores helt bestemte opfattelse, at reglerne er for komplicerede og for uigennemsigtige. Ja, så uigennemsigtige, at de undertiden for menigmand er næsten helt uforståelige. De kan være så uforståelige, at der ofte kan konstateres en eller anden form for vejledningssvigt fra a-kasserne og AF. Naturligvis ikke bevidst, men fordi en medarbejder kan komme til at tage fejl af nogle af disse komplicerede regler.

Der er talrige eksempler på mennesker, som er kommet ud i en alvorlig situation, hvor det, der er foregået, har fået dybt alvorlige konsekvenser, og hvor man ikke altid kan synes, at der er en fornuftig, logisk sammenhæng mellem den måske ubevidste forseelse og så den sanktion, der bliver taget i anvendelse.

Der er enkelte sager, som jeg har kendskab til, der næsten er så diabolske i deres karakter, at det kunne have dannet model for en roman af Kafka.

Noget af det, der ofte er problemer med, er tolkningstvivl vedrørende, hvad man med eller

uden økonomisk gevinst må udføre af arbejde, samtidig med at man er på dagpenge, får efterløn eller er på overgangsydelse. Her har der i årenes løb været ført et hav af diskussioner om, hvad man må, og hvad man ikke må, og reglerne er fortsat uklare. Her synes jeg, at den ulykkelige sag om Fisker-Kaj er et indlysende eksempel.

Så det, jeg vil opfordre til, er ikke at stemme for det vedtagelsesforslag, der ligger, men jeg vil opfordre til en fortsat indsats for at gøre reglerne mere enkle, mindre komplicerede og mere gennemskuelige, så de er logiske, og så de er til at forstå. Ikke kun for medarbejdere i AF og i a-kasserne, men i allerhøjeste grad også for de medlemmer, der skal være underordnet disse regler.

Som jeg sagde før, er projektet fælles gods, så det jeg har sagt her, skal ikke forstås som en anklage mod den nuværende regering eller den nuværende arbejdsminister. Jeg kunne næsten føle trang til at citere en tidligere konservativ politiker, der i relation til retsopgøret efter besættelsen brugte formuleringen »vi er alle under anklage«.

Det er jeg også, men det formindsker jo ikke forpligtelsen til at medvirke til at gøre opmærksom på ting, der er gået skævt, og også være forpligtet til at gå ind i en kraftig indsats for at rette tingene op. En sådan indsats vil vi fra Det Konservative Folkeparti meget gerne medvirke til.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, hvordan Det Konservative Folkeparti forholder sig til det, man kunne kalde genindførelse af skønsspritloppet.

Når jeg spørger, er det jo, fordi hr. Knud Erik Kirkegaard henviser til folk, der med åbne øjne overtræder reglerne, men det er slet ikke dem, vi snakker om. Det har jeg i øvrigt sagt flere gange. Jeg taler også om, hvad det er, man må og ikke må, samtidig med at man modtager dagpenge, men det, jeg også taler om, er den gråzone, der er imellem den ubevidste forseelse og så det, der bliver karakteriseret som forkerte oplysninger.

Hvis jeg direkte spørger hr. Knud Erik Kirkegaard om, hvor han var den 17. april, var det så den dag, han havde arbejde i en eller anden kommission, var det den dag, der var et eller andet møde? Har man mistet sin lommebog og